

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

תעורה משמחת הנישואין
של הרה"ת ישראל והודיה שיח" גדסי
בי כסלו התשע"ח

והבש פני משיחך

להגובות: otzarot.t@gmail.com

פתח דבר

הננו בזה לכבד את קרובינו ידידינו ומכירינו, אשר באו מקרוב ומרחוק ליטול חלק ולשמוח אתנו יחדיו ביום שמחת לבבנו, ולברך את החתן והכלה ואותנו כולנו בברכת מזל-טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות, בתשורה מיוחדת.

על יסוד הנהגתו של כבוד קדושת אדמו"ר מוהריי"צ נ"ע, שחילק "תשורה" בשמחת נישואי הרבי מלך המשיח שליט"א עם בתו הרבנית חיה מושקא, מוגשת בזה למשתתפים בשמחתנו תשורה מיוחדת ומרתקת.

אחד מדרכי ההתקשרות היותר פשוטים וקלים לביצוע הוא "ציור פניו" של נשיא הדור. בשיחות קודש רבות ובמכתבים ומענות פרטים, עורר הרבי והפליא בגודל וחשיבות ההסתכלות וההבטה בתמונתו של הרבי, ועד לשמירת תמונה של הרבי כסגולה לברכה ולהצלחה.

בחלקו הראשון קובץ זה אנו פורסים בפניכם מקבץ תמונות לא אופייניות של הרבי, כל אחת ואחת מתמונות אלו טומן בחובו סיטואציה או סיפור מרתק, בקובץ אנו מביאים את הסיפור והרקע להשלמת הבנת התמונה. המידע מובא כאן ללא אחריות ועל פי השמועה בלבד.

בחלקו השני של הקובץ אנו מביאים בפניכם מקבץ תמונות נדירות אשר צולמו במצלמות פרטיות וחלקם מתפרסמים כאן בפרסום ראשון.

ויהי רצון שיקוימו במילואם ברכתיו של הרבי מלך המשיח שליט"א לחתן והכלה, וכלשונו הקדוש בנוסח הקבוע: "הנני בזה להביע ברכתי ברכת מזל טוב מזל טוב, ושתהי' בשעה טובה ומוצלחת, ויבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות", ומשמחה פרטית זו נזכה במהרה לקיום היעוד ד"שמחת עולם על ראשם", בגאולה האמיתית והשלימה בהתגלותו המיידית לעין כל של הרבי מלך המשיח שליט"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ימות המשיח ב' כסלו תשע"ח

משפחת צדוק

משפחת גדסי

ההתבוננות בציור פני הרבי תעורר אותם לבוא להכרה והרגשה ("דערהערז"), גם אם עד עתה לא היתה אצלם הכרה והרגשה משיחת מוצאי פסח שני ה'שי"ת

ענין זה מהוה גם לימוד והוראה ונתינת-כח בנוגע למעמד ומצב דעתה:

למרות ההעלם שבהסתלקות והעלי' למעלה, צריכים לדעת שההתקשרות והדביקות שהיתה עד עתה - אצל אלה שהיתה להם הזכות לראות את הרבי, הן אלה שראו את הרבי פעמים רבות, והן אלה שראוהו פעמים אחדות או פעם אחת, ואפילו אצל אלה שזכו רק לקבל מכתב, או שמעו מהרבי ע"י לימוד מאמריו ושיחותיו - נשאר אצלם ההתקשרות בכל התוקף, ולא שייך בה חלישות...

(כ"ק אדמו"ר שליט"א בכה, ואח"כ המשיך):

כ"ק מו"ח אדמו"ר אמר: תורת החסידות פעלה שהרבי אינו מבודד, וחסידים אינם מבודדים ("דער רבי איז ניט עלענט, און חסידים זיינען ניט עלענט"), היינו, שהרבי משגיח ונוגע לו כל פרט ופרט שבחיי החסידים, וגם עתה, כשנמצא בדרגא נעלית יותר, משגיח הוא ונוגע לו כל פרט ופרט שבחיי החסידים (כמדובר לעיל), ובמילא, ישנה הנתינת-כח להמשיך בכל הענינים שהרבי תובע ודורש מאתנו.

ואדרבה: כיון שכוונת ההעלם היא בשביל הגילוי, צריכים עתה להתעסק בכל הענינים שהרבי תובע בתוספת כח.

ו. בתקופת המלחמה היו נכנסים אל הרבי הרבה יהודים מחוגים שונים ("פרעמדע אידן") בקשר להמצב באירופא, והרבי ה' מעורר על כך שיהודי אמריקא צריכים - בד בבד עם ההוד' להרבש"ע על כך שהם אינם נמצאים בעמק הבכא - לעשות כל מה שביכלתם לעזור ליהודי אירופא. פעם אחת נכנס אל הרבי יהודי שה' חוקר גדול, ושאל:

אם אכן כוונת הבריאה היא בשביל ישראל, היתכן שהקב"ה מניח לאותו רשע ימ"ש להעלות על המוקד יהודים רבים, ומהמובחרים שביניהם דוקא?! השיב לו הרבי: כשרוצים להכות אדם במקום כזה שכל הגוף ירגיש לא רק את הכאב אלא גם את הבזיון, אזי סוטרים לו ב"פנים"...

- מספרים על הרבי עצמו שבלמדו ב"חדר" אצל המלמד ר' שמשון הי' צריך לסבול עבור שאר התלמידים. כשא' התלמידים התנהגו שלא כדבעי, הי' המלמד קורא לרבי, ומאיים עליו בעונש, באמרו, שאף שהוא (הרבי) לא עשה מאומה, מ"מ, כשיראו שאר התלמידים ההנהגה עמו, ה"ז יטיל אימה ופחד עליהם, ויטיבו הנהגתם. -

(וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א:) את הסטירה ב"פנים" צריכים אנו להרגיש בכל הגוף, וכתוצאה מזה, להוסיף כח ואומץ בכל הענינים שהרבי תובע.

.

ז. ידוע פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר שפסח שני ענינו שאף פעם לא אבוד ("עס איז ניטאָ קיין פּאַרפּאַלן"), יכולים תמיד לתקן, אפילו מי שהי' טמא, מי שהי' בדרך רחוקה, ואפילו "לכם", שהי' ברצונו, אעפ"כ יכולים לתקן.

פתגם זה מהווה גם לימוד והוראה בנוגע להתקשרות לרבי:

ישנם כאלה שאף פעם לא היו אצל הרבי. ישנם גם כאלה שבפועל ממש ראו את הרבי, ולא רק פעם אחת אלא פעמים רבות, אבל לא נפעל אצלם דבר, כך, שלאמיתו של דבר לא היו אצל הרבי אף פעם, "זיי האָבן ניט דערהערט", ורק נדמה להם שראו את הרבי.

וכיון שכן, יכולים לחשוב שעכשיו כבר אבוד.

על זה באה ההוראה מפסח שני - שגם אלה שלא הקריבו פסח ראשון, ואפילו אם הסיבה לכך היא באשמתם ("לכם"), יכולים לתקן את העבר ע"י הקרבת פסח שני, ועד"ז בנדו"ד, שגם אלה שעד עתה לא היתה אצלם הכרה והרגשה כו' יכולים מכאן ולהבא להכיר ולהרגיש ("דערהערן"), ועי"ז לתקן גם את העבר.

וטעם הדבר - כאמור - שהרבי אינו מבודד וחסידים אינם מבודדים, ומצד הכח של הרבי שנמצא אצל החסידים, יכולים גם עתה להכיר ולהרגיש, ואפילו אם עד עתה לא הכירו והרגישו.

ח. ומהעצות לזה - ציור פניו של הרבי:

כל מי שהי' אצל הרבי ביחידות - יצייר לעצמו את פני הרבי כפי שנכנס אליו ביחידות. ואלה שלא ראו את הרבי, יציירו לעצמם את פני הרבי באמצעות תמונה.

ציור פני הרבי הוא ע"ד ובדוגמת ראיית פניו, שיש בזה עילוי לגבי לימוד תורתו, בדוגמת מעלת הראי' לגבי שמיעה.

וההתבוננות בציור פני הרבי תעורר אותם לבוא להכרה והרגשה ("דערהערן"), גם אם עד עתה לא היתה אצלם הכרה והרגשה.

ט. לכאורה יש מקום לתמיהה: איך יתכן שבעבר, כשהי' ביחידות וכו', לא היתה הכרה והרגשה, ודוקא עתה תהי' הכרה והרגשה!?

והמענה לזה - שמצינו דוגמתו במארז"ל "לא קאי איניש אדעתי דרבי' עד ארבעין שנין", שמזה מובן, שלאחרי ארבעים שנה "קאי אדעתי דרבי":

אין הכוונה שעכשיו, לאחרי ארבעים שנה, צריך לראות את רבו ולשמוע ממנו דברי תורה, ואז יעמוד על דעתו של רבו, אלא, שלאחרי ארבעים שנה "קאי אדעתי דרבי" בנוגע לענינים שלמד מרבו לפני ארבעים שנה, שאף שבשעתו, כשראה את רבו ולמד ממנו, לא ירד לסוף דעתו, מ"מ, לאחרי ארבעים שנה זוכה לעמוד על סוף דעתו.

ועד"ז בנדו"ד: גם אם בשעתו לא היתה אצלו הכרה והרגשה, מ"מ, יכולה להיות עתה - ע"י ציור פני הרבי - הכרה והרגשה.

ובכל אופן, בין אם ישנה הכרה והרגשה ובין אם לאו, אין זה העסק שלנו, וצריכים אנו לעשות את המוטל עלינו.

דבר ברור הוא שהכוונה של הרבי תבוא לידי פועל בכל אופן ("דעם רבי'נס כוונה וועט זיך סיי-ווי אויספירן"), אלא, כדי שענין זה יהי' בחסד וברחמים, צריכים אנו להשתדל ולעשות מה שהרבי דורש ותובע מאתנו, להתבונן ולחזור ולהתבונן, וברית כרותה לתעמולה -

תעמולה גם בנוגע לעצמו - שאינה חוזרת ריקם, וסו"ס תפעל ההתבוננות פעולתה באופן של הכרה והרגשה ("דערהערן").

תמונה מספרת

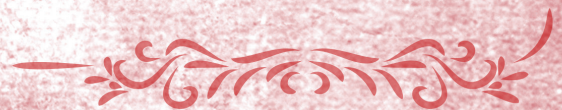

ביתו של מר וינגרטן
מלונדון, הגברת הגר,
חלתה ל"ע ולאחר בקשת
ברכה מהרבי החלימה,
בעקבות כך החליטו כל

המשפחה לנסוע להודות לרבי על הנס, לאחר היחידות
בצאתו מגן עדן העליון, ביקש מר וינגרטן מהרבי לעמוד
לתצלום משותף, באופן נדיר הרבי נאות לבקשה והישיר
את מבטו לכיון המצלמה.

במהלך ביקורו הראשון של הצלם לוי יצחק פריידין ב-770 בימי הסליחות תשל"ה, נעמד ליד הרבי לצלמו, לפתע הסתובב הרבי וצבט את כובעו בצחוק... פריידין לא הבין בדיוק את אשר קרה, ונשאר מופתע ומבולבל. לקראת סוף ההתוועדות, כאשר הרבי נעמד לצאת, הוא הבחין כי פריידין עדיין לא חזר לעצמו, ועל מנת להרגיע אותו, חזר הרבי והתיישב על מקומו, כשהוא מתעקש שפריידין יצלם תמונה נוספת.

כחמש שנים עמלו ויגעו אנ"ש באנגליה על הוצאתו לאור של ספר
 התניא עם תרגום מקביל לאנגלית, הפרויקט זכה לדחיפה וליווי צמוד
 של הרבי. לקראת חג השבועות תשל"ה הגיעו כמידי שנה הקבוצה
 מאנגליה אך הפעם עם הספרים המוכנים ומגומרים, בראש הקבוצה
 עמד ר' זלמן יפה אשר ידוע ביחס הנדיר שזכה לקבל מהרבי, לאחר
 שר' זלמן ראה את השמחה הרבה בה קיבל הרבי את הספר החדש,
 העיז וביקש מהרבי לחלק לכל אחד מארבעת חברי הקבוצה שעמלו
 על הפרויקט ספר תניא חתום בחתימת הרבי, הרבי נאות לבקשה
 והוסיף והפך את החלוקה להתוועדות בלתי אופיינית בכניסה 770 שם
 אמר הרבי שיחה קצרה, וחילק ארבעה ספרי תניא, וליווה בשירה את
 האורחים אשר מעמד זה היווה עבורם גם מעמד פרידה.
 מחזיקי המצלמות ניצלו את המעמד ותפסו כמה שיותר תמונות
 שרק יכלו, ולאחר מכן פותחו ופורסמו בין אנ"ש, בעקבות כך היה
 מתלוצץ באותו זמן ר' זלמן יה ואומר "יש לי את הצוואר הכי מפורסם
 בליובאוויטש"

התוועדות י"א ניסן, הצייר הרוסי ולדימיר דשבסקי, ניגש בשעת הניגון להעניק לרבי מתנה אישית יקרה ומושקעת, ציור ממוסגר בו רואים את הרבי עולה לתורה, "רבי, בשם כל יהודי רוסיה אשר הגיעו הנה ואשר שמחים להיות כאן איתך... אני צייר, וש

לי הכבוד להציג לך את זאת אנו רוצים להעניק לך זאת במתנה, מעומק הלב אנו בטוחים שתזכה לשנים רבות, מתוך בריאות, יחד עם כל עם ישראל" לאחר מכן הניף את הציור להראות לקהל, והרבי אמר בחיוך רחב "הם רואים את המקור" והרבי הוסיף ואיחל לו שילך בדרך התורה שרואים בתמונה. הצלם אמר לחיים וירד מרוגש מהיחס המיוחד שזכה לקבל.

היה זה באחד מלילותיו האחרונים של חג החנוכה, החוויה המיוחדת שבמעמד ההדלקה המרכזית ב-770 במחיצת הרבי הביא המוני אנשים מקומיים ואורחים לבוא ולהשתתף, בין היתר הגיעה גם תיירת יפנית בשם צ'י נישיו אשר במקצועה עובדת בתחום הצילום והעיתונאות, הצלמת נעמדה בעזרת נשים ותפסה עמדת צילום נוחה בחלון הממוקם ישירות מעל בימתו של הרבי. החנוכה הודלקה, הקהל פתח בשירה, ולפתע באקט נדיר הרים הרבי את ראשו לכיון העזרת נשים, וניגש להעניק לצלמת היפנית חבילת מטבעות לצדקה. הצלמת המרוגשת הספיקה לתפוס את הזווית הייחודית והמיוחדת.

הרבי ביציאתו לקידוש לבנה במוצאי יום כיפור תשל"ז, פונה בחיוך רחב לצלם לוי יצחק פריידין - שנשכב על רצפת הכניסה ל770 כדי לתפוס זווית צילום טובה ונדירה - ואומר לו: "תרשמו שצילמתם את התמונה בשכיבה", אכן לאחר שפריידין רשם על התמונה מאחורה הכניס את התמונה לרבי, שהוסיף בכתב יד קודשו את המילים "מוצאי יום הכיפורים תשל"ז".

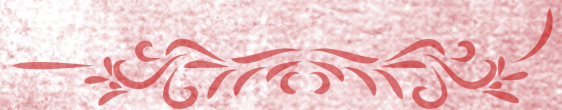

דברי רבך אצט"ק עלי' א' 11 (פסוק שנייה) 55 איך מאט גדואכט ניט בילד איל/פיק" : (מו קיינטע אטא

התוועדות חג הפורים תשכ"ז זכורה כהתוועדות של "כל הפושט יד נותנים לו", בשעה 3:30 הרבי יצא מההתוועדות, ביציאה עמדו מאות חסידים ותמימים אשר עמדו וביקשו "משקה" מהרבי לומר לחיים, הרבי עמד מחוץ ל770 וחילק לקהל הרחב, במקום שרר אי סדר והקהל נדחף סביב רכבו של הרבי, בין היתר טיפסו גם על גג הרכב של הרבי על מנת לנסות לקבל כוס "משקה",

אף לאחר שהרבי הגיע לביתו ברחוב פרזיזנט (ברכב אחר, מאחר וגלגלי רכבו התפנצרו כתוצאה מהבלאגן) המשיך לחלק, ולמשך זמן עמד בכניסה לביתו ועודד את שירת החסידים בשמחה עלאית.

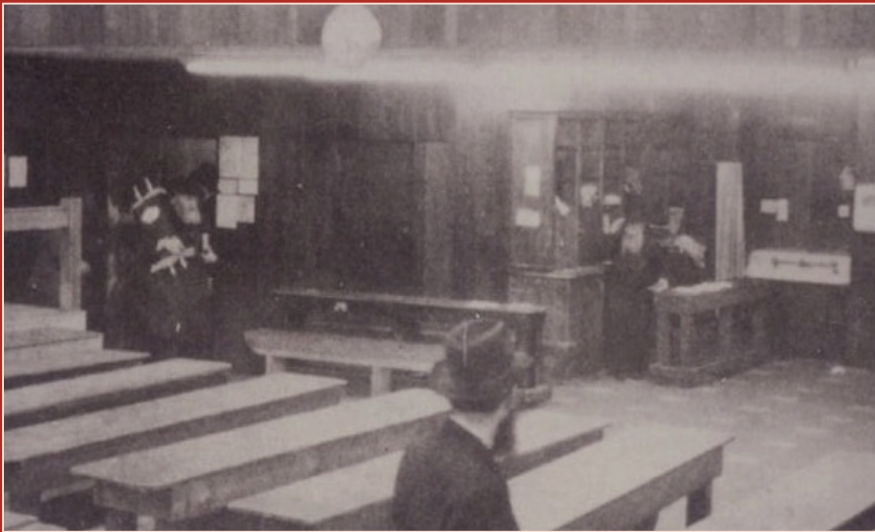

רבי יוצא מבית הכנסת לאחר יחידות כללית בכ"ד אלול תשל"א, בדרכו הבחין הרבי בלכלוך הזרוק על רצפת בית הכנסת, כידוע אשר לרבי יקר וחשוב ביותר השמירה על כבוד בית הכנסת כפי שמובא בהלכה, ופעמים והרבי בעצמו התכופף להרים לכלוך, בתמונה זו נראה הרבי מצביע על הכלוך למזכיר הרב חיים מרדכי אייזיק חדקוב.

לקראת סיום ה"פאראד" המוצלח של תשמ"ז, פנה הרבי בשביעות רצון ניכרת, למנחה ומפיק האירוע הרב יעקב יהודה הכט ושאל אותו: "נו, וואס איז מיט די מרה שחורה?" [נו, מה עם ה"מרה שחורה"?]. הרב העכט השיב: "דער רבי האט מיר ארויס גישלעפט" [הרבי משך אותי החוצה], ועל כך הגיב הרבי ואמר כשחיוך גדול נסוך על פניו: "איך שלעפ ניט, איך הויב אויף" [אני לא מושך, אני מעלה (וסימן בידו הקדושה כלפי מעלה)].

על יהדות תוניס ריחף איום ממשי שערער את קיומם של כל מוסדות חב"ד במדינה, וגירוש השלוחים. כאשר דווח על כך לרבי, הציע שיהדות תוניס ישלחו ספר תורה ובזכות זה כל הקטרוגים יתבטלו. בערב שבת פרשת נצבים כ"ב אלול תשכ"ט, הגיע ספר התורה לניו יורק ע"י אשת השליח הרב י"צ פינסון, והוכנס אל חדרו הקדוש

של הרבי באמצעות אחי השליח - הגבאי של 770 הרב יהושע פינסון. 770 היה ריק בשעה שהרבי נראה לפתע נכנס לזאל הגדול וספר תורה בזרעותיו, הרבי ניגש לארון קודש אשר נפתח על ידי הרב בנימין אליהו גורודצקי והכניס בעצמו את הספר תורה לארון הקודש. בהתוועדות בשבת הזכיר הרבי את ענין הכנסת ספר תורה, ומזג "משקה" לעוסקים בהבאת הספר. לאחר זמן קצר בטלו הקטרוגים על יהדות תוניס.

כמה ימים לפני כן הכניס ר' זלמן יפה מכתב מנוסח בסגנונו המיוחד בו הוא מבקש מהרבי להגשים את חלומו להצטלם איתו ביחד מול המצלמה כשיעבור לפני הרבי בחלוקת הדולרים ביום ראשון. לפני החלוקה הכין והזהיר ר' זלמן את הצלם המתעד את כל החלוקה, שלא יפספס את הרגע בו הוא יעבור ויצטלם עם הרבי.

הרבי והאדמו"ר מבויאן בלויית הרה"ח ר' שלמה הורנשטיין, ממשפחת בית רבי, ומחסידי בויאן. הלוייה התקיימה במנהטן והרבי נסע במיוחד עבור כך מברוקלין, ובמהלכה תמך הרבי בזרועו של האדמו"ר מוביאן מפאת חולשתו. כשהגיע מסע הלוייה

ל"מנהרת הולנד" הרבי עצר ואמר שאינו יוצא מחוץ לנוי יורק.

חול המועד סוכות תשי"ח, הרבי עומד בחלון
חדרו ומביט בכינוס הילדים שנערך מחוץ ל770

בכ"ג מנחם אב תשל"ו, הגיעה לביקור אצל הרבי קבוצה של נכי צה"ל, אשר היו בעיצומו של טיול לניו-יורק שאורגן על ידי שלטונות הצבא. הם הגיעו אל בית-מדרשו של הרבי ברחוב איסטערן-פארקוויי 770 באמצעות עשרה רכבים גדולים, שנשאו אותם בכסאות-הגלגלים מבית-המלון. בשיחה שנשא בפניהם הרבי בלשון הקודש הגדיר את נכי צה"ל כ"מצוייני צה"ל". לאחר השיחה עבר הרבי בין המצויינים ולחץ את ידי כולם בחמימות ואהבה אין קץ, אחד מהיהודים שזכה ללחוץ את ידיו הקדושות של הרבי וחס את האהבה האישית של הרבי, העניק לרבי את כובעו האישי, הרבי בחיך לקח את הכובע והחזיקו בידו, מאוחר יותר נשאל אותו יהודי מדוע העניק את כובעו לרבי וכי איזה שימוש יעשה הרבי בכובעך? ענה היהודי בפשטות: רציתי להביא מתנה לרבי, הרבי עוד ילבש את זה, אני בטוח...

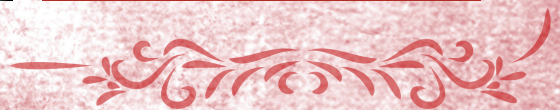

חג הפורים תשי"ג - ההתוועדות לא שגרתית בעליל, הרבי פותח את ההתוועדות במאמר דא"ח [דברי אלוקים חיים] וממשיך באמירת 11 שיחות קודש, ההתוועדות לכאורה עומדת בסיומה, מחוגי השעון מורים על 2:00 לפנות בוקר ולפתע פותח הרבי בסיפור: חסיד של אדמו"ר הרשב"ב ששמע על הוראת הרבי להצביע בבחירות שנערכו לאחר נפילת הצאר, החסיד הלך בחרדת קודש לקיים את הוראת רבו, ובהגיעו למקום הבחירות ראה התקהלות המונית השואגים קריאות עידוד "הו-רה הו-רה" והחסיד בתמימותו הצטרף לקריאות ובכוונה עצומה הרים את שני ידיו עצם את עיניו וצעק בכל כוחו "הוא - הוא - רע הוא -רע". באופן נדיר המחיש הרבי את הסיפור וחיבר את שני ידיו הקדושות למעלה והכריז שלושה פעמים "הוא רע". אך סיים הרבי את הסיפור ובאופן חריג ונדיר ביותר פתח הרבי באמירת מאמר דא"ח שני. שבוע לאחר מכן פורסם שהצורך סטאלין מת ביום הפורים מדום לב פתאומי.

התוועדות קבלת פנים - כ"א תמוז
תשכ"א בשעה 3:30 לפנות בוקר
לנוסעי הצארטר הראשון מאנגליה
שהגיעו לחצרות קודשנו וזכו
למחווה נדירה והתוועדות מיוחדת
במתכונת מיוחדת.

מידי שנה בערב
היום הכי קדוש
בשנה, נעמד נשיא
הדור ומברך את כל
העולם כולו לקראת
השנה החדשה
ברוחניות ובגשמיות,
תמונה זו צולמה
בערב יום הכיפורים
תשל"א, הרבי עומד
על השולחן ומברך
את הקהל לאחר
תפילת מנחה.

הַ לַיְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ
אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ
אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ
אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ

אור פני
מבד חיים

תמונות נדירות

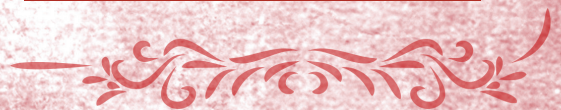

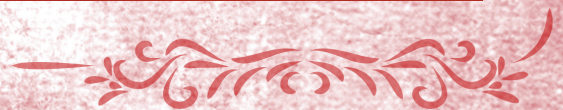

לזכות
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
מהרה יגלה אכי"ר

לזכות
החתן הרה"ת ר' **ישראל** והכלה **הודיה** שי'
גדסי

לרגל נישואיהם בשעה טובה ומוצלחת
יה"ר שיזכו להקים בית חב"ד - בית נאמן על יסודי
התורה והחסידות ויזכו לבנים ובני בנים מקושרים
לכ"ק אדמו"ר שליט"א ויזכו לקבל פני משיח
צדקנו תיכף ומיד ממש